

Elías Capriles (ur. 1949 r.), wenezuelski działacz ekologiczny i aktywista społeczny, który swoje życie poświęcił odkrywaniu i praktyce tego wszystkiego, co konieczne, by rozpoczęła się wielka, zarazem indywidualna i kulturowa, przemiana, od jakiej zależy przetrwanie naszego gatunku. Zawodowo w akademii – zajmuje się buddologią, filozofią kontynentalną, teorią kultury, sztuką orientalną oraz ostatnio także psychologią transpersonalną. Od 1993 r. do przejścia na emeryturę w 2014 r. związany z Uniwersytetem Andyjskim w Mérida. Jego dorobek naukowy to dziś przeszło 15 książek (w języku hiszpańskim i angielskim) oraz dziesiątki artykułów.

Z buddyzmem Elías zetknął się w 1965 r. Tybetańską Wadźrajanę praktykuje od przeszło czterdziestu lat. Pod koniec 1976 r. otrzymał w Katmandu inicjację i przekaz Dudziom Tersar od Dudzioma Rinpocze oraz Thinle Norbu Rinpocze, którzy niedługo później udzielili mu także osobistych wyjaśnień dotyczących praktyki *trekczie* w górskim odosobnieniu. Na samym początku 1977 r. dalsze szczegółowe wskazówki i rady jak praktykować *mennakde* otrzymał od Dodrupcziena Rinpocze, który odpowiedział także na jego pytania dotyczące *Ryku Lwa* (tyb. *Seng ge'i nga ro*) Dżime Lingpy. W tym samym roku Elías pobierał też w Nepalu i północnych Indiach nauki Dzogczen od Cziatrala Rinpocze, Dilgo Khjentse Rinpocze oraz innych wybitnych mistrzów; przekazano mu wtedy całą tradycję *kamy*, rozmaite cykle *term* i *Skarbnicę Drogocennych Term* (tyb. *Rin chen gter mdzod*) Dżiamgöna Kongtrula. Od roku 1977 do grudnia 1982 r. praktykował anujogę i *trekczie* zgodnie z instrukcjami *mennakde* w odosobnieniu w himalajskich jaskiniach.

Przełomowym wydarzeniem w jego życiu było spotkanie w 1978 r. Cziögjala Namkhai Norbu, który udzielał nauk w Bodnath w Katmandu. Elías nie tylko odkrył wtedy, że łączy go z Rinpocze niezwykle głęboki związek, lecz zdał sobie też sprawę, że to właśnie sposób nauczania Rinpocze odpowiedni jest dla naszych czasów. Zostawszy uczniem Cziögjala Namkhai Norbu, zaprasza go po raz pierwszy do Wenezueli w 1986 r., i angażuje się w rozwój Wspólnoty Dzogczen w Ameryce Południowej. Od 2002 r. jest instruktorem poziomu podstawowego Santi Maha Sanghi.